

Rapport fra udvekslingsophold

Udveksling til (land): Australian

Navn: Studerende fra Hold bosF14

**Hjem-institution: Bornholms Sundheds og Sygeplejeskole
Holdnummer: BosF14**

**Værts-institution/Universitet: Deakin Burwood, Melbourne
Praktikplads/Hospital: Boxhill Adolescent Unit (psykiatri)
Oakleigh Community Clinic**

Udvekslingsperiode: feb 2015 – jul 2015

Efter et halvt års undervisning i sygepleje på Bornholm blev jeg bevidst om hvor aktiv og fremtidsmålrettet Australia er i forskning i forhold til sygepleje. Det virkede inspirerende for mig. Jeg blev nysgerrig og undersøgte, om det var muligt at lave en udveksling dertil.

Jeg valgte at tage på udveksling, fordi man lærer meget om en anden kultur og får mulighed for at udvikle nogle professionelle og personlige relationer. Sproget er naturligt nok for mig, da jeg er engelske talende, men så blev mit fokus mere at lære om en anden kultur, livet der og at studere blandt dem.

Jeg valgte Burwood Campus frem for Geelong Campus, da jeg ønskede at være tæt på centrum i den store by Melbourne.

Jeg startede min forberedelse på udvekslingsopholdet med at læse meget om Melbourne og lære lidt om den lokale geografi. Jeg har været inde på Deakin University's hjemmeside og fordybet mig i deres tilbud til studerende. På VIA's hjemmeside/Viborg har jeg kunnet lære om de krav der stilles i forhold til ansøgning, visa og vaccinationer. Før jeg endelig traf en beslutning, var jeg nødt til at lave et budget.

Budgettet lå på 40.000 kr. til visa, sygesikring, værelse i et delt hus, mad, transport inklusiv flybillet tur/retur, og en rejse efter jeg var færdig.

Visaansøgningen var elektronisk og delt op i flere dele. Det startede med, at jeg fik et ansøgningsnummer ved at sende dokumentation via Bornholms Sygeplejeskole udvekslingsbrev og brevet fra Deakin University, og at jeg blev accepteret som udvekslingsstuderende. Det skal bruges for at få en tid med en læge og for at få en lægeattest inklusiv røntgenbilleder af lungerne. Jeg fik desuden foretaget øjen-, blod- og urinprøve udover et generelt helbreds check. Det forgik på en af de australske myndigheders godkendt læge i København. Han skrev direkte på de australske myndigheders hjemmeside. Da det var på plads, skulle jeg betale for sygesikring via deres link. Efter 3 uger fik jeg mit Visa.

Forberedelsen til klinikken i Australian var 3 specifikke krav, og disse var vaccinationer, Working With Children check, og Criminal Record. Efter at disse dokumenter lå klar, blev de lagt i en mappe, og jeg viste dem til min kliniske vejleder på første klinkdag, og der var også et kopi til ”Deakin Nursing Department” kontor.

Vaccinationsforberedelsen til udvekslingsopholdet skete løbende over 6 måneder før rejsen. Deakin går ret højt op i, at alle vaccinationer skal være på plads. Herhjemme var sygeplejersken hos min læge meget hjælpsom til planlægning af en tidsplan osv. Straks jeg ankom til Deakin, havde jeg en tid hos en sygeplejerske i ”Student Life”, et lægekort på Deakin Campus. De vurderer ud fra eget vaccinationskort/dokumentation hjemmefra, om de forskellige krav er opfyldt. De laver et specielt dokument, som skal bruges til klinikken for at bevise, om man har opfyldt alle kravende.

”Deakin Nursing Department ”sender via e-mail en Working With Children Permit om, hvordan man ansøger over internettet, og denne kommer med posten. Det er også blevet lagt i mappen til klinikken med en kopi til kontoret.

Det politicek på engelsk man laver hjemmefra er accepteret, så længe man har fået det gjort så tæt på udrejsedatoen som muligt. En kopi til kontoret og en til at tage med til klinikken.

Jeg tager følgende kurser: Psychiatric Nursing, Community Nursing, og Interprofessional Collaboration. Opbygningen på uddannelsen er ikke i moduler, men 3 kurser man tager samtidigt. To af disse, ”Psychiatric Nursing” og ”Community Nursing” har haft klinisk tid. Psykiatri på en måned og den anden på en uge. Man skal være yderst påpasselig med tid og planlægning, så man kan opnå og færdiggøre opgaverne til tiden. På et tidspunkt skulle jeg skrive en stor opgave, en mindre opgave, deltage i en internet kursuskonference og være 40 timer på klinikken. Jeg mærkede et meget stort pres. Heldigvis havde jeg forberedt mig ved at lave det meste af opgaven, inden min klinik var begyndt. Det var jeg meget glad for.

Kommunikationen mellem universitet og studerende foregik over deres intranet. For hver fag fik vi en meget klar ramme for læringsmål, opgave, forventninger, karakterer, læsnings/videomateriale, og kontakt. Opbygningen på deres intranet er meget smart, fordi man kan se, om man har læst siden eller ej, og på den måde bliver man målrettet om at nå det hele. Læreren og studerende kan chatte sammen om emner, eller man kan få svar på spørgsmål.

Undervisningen adskiller sig ikke meget ud fra den danske. Læringsmål blev opnået med en kombination af tavleundervisning, foredrag, simulation, skriftlig opgave, debat, præsentationer og samarbejde i form af gruppeoplæg. Man kan sige, at intranettet blev vægtet højt og noget jeg skulle bruge meget tid på at lære. Meget foregik elektronisk, og dermed skal man have et godt kendskab til det. Deakin University’s bibliotek var fantastisk, og udover at låne bøger, var der altid én, som kunne hjælpe med computer og elektroniske vanskeligheder. Når det drejede sig om bøger, skulle man være hurtig for at låne dem, fordi der var stort pres, når der skulle skrives opgaver.

Den uge jeg var på ”community nursing” klinik var i en græsk lægeklinik med 4 læger, 2 sygeplejersker og 4 kontormedarbejdere. Der var også et patologisk kontor med en uddannet sygeplejerske, som jeg fulgte om eftermiddagen. Her blev der blandt andet taget blodprøve og EKG. Sygeplejerskerne på stedet var meget hjælpsomme og vejlederen var altid til at kontakte ved telefonen, hvis der var noget. Jeg var med til de mange lægeopgaver og assisterede ved 2 operationer. En hvor der blev fjernet et implano, et estrogen implant og en anden, hvor der blev fjernet et 10 X 5cm hudområde med mistanke om kræft. Jeg har foretaget vaccinationer og injektioner, og jeg var med til behandling af unge som gamle, og involverede mig i oprettelse af plejeplaner til patienter med nyopstået diabetes mellitus.

Den psykiatriske klinik, hvor jeg brugte en måned, forgik på en sengeafdeling for unge under 18 år. Det var en fantastisk oplevelse, fordi jeg kunne se et helt system i gang da der var psykiater, psykolog, socialrådgiver, lærer, kunstterapeut, fysioterapeut, og støtten fra forældre og søskende. De unge havde et gennemsnit på ca. 3 nætter på afdelingen, og den vigtigste rolle var at observere, få dialog med dem og arrangere et samarbejde ud i patientens lokalmiljø for at iværksætte omgående hjælp, som passede til patientens behov i skole og hjemme. Jeg var involveret i medicinering, observationer, samtaler og møder, og bagefter den skriftlige opgave at skrive disse i journaler. Den type patienter jeg mødte var de, som skar i sig, havde selvmordsforsøg, deprimerede, bipolar, og psykotisk. Der var ikke mange, som havde fået stillet en diagnose endnu, fordi det ikke havde stået på så længe pga. deres unge alder. Med det sagt, var der flest på medicin.

Australia er en blandingskultur. Der er et oprindeligt folk de kalder Aboriginal og Torres Strait Islanders, og blandt disse folk er der hundredvis af lokale sprog og dialekter. Den europæiske population er blandet med asiatisk, og med et indbyggertal på over 4 millioner, er der ofte "lommer" i en Melbourne's bydel, hvor der er koncentrationer af indbyggere fra fx Kina eller Grækenland.

Generelt i sundhedsvæsenet i Australia er der en offentlig sygesikring. Der er også nogle private forsikringer og en del private hospitaler. Der er ofte forudbetaling for tjenester, men ca. 2/3 er dækket af det offentlige. Desværre ser det ikke særlig godt ud for fremtidens sygeplejersker, da der om et par år vil være for mange, og der vil være mange uden arbejde. Ligesom i Danmark er deres rolle i en udvikling og pejler mere mod en administrerende karakterer.

Min sociale erfaring i Australia var god. Jeg blev godt modtaget af kolleger og fik mulighed for at dyrke nogle relationer blandt disse. Jeg boede i et fælleshus, og fik dermed mulighed for at lære nogle at kende uden for sygeplejen. Der var beboere fra Indien, Grækenland, og Kina. Vi stillede os ofte udenfor om aftenen, og fik en lille snak under de modne citrontræer. Sproget var ofte et emne, fordi vi hver for sig havde en accent. Kulturel forskel kom også på tale.

Vigtige erfaringer for mig under udvekslingsopholdet er, at når man er åben for andre kulturer, vil man selv blive beriget. For eksempel mødte jeg nogle anderledes systemer i forhold til behandlingsmetoder, ved at små kirurgiske behandlinger foregik på klinikken i stedet for på sygehuset. Det har givet anledning til refleksioner over fordele og ulemper, men det vigtigst er, at jeg lærte noget af det. Det er umuligt at sætte ord på alle min spændende oplevelser, men jeg mærker, jeg har lært mig selv bedre at kende igennem de mange udfordrende oplevelser.

Jeg endte min tur med at leje en minicamper i en måned og kørte fra Melbourne til Brisbane. Da jeg rejste alene, blev jeg ofte inviteret til snak og sange omkring bålet. Der var kun 4 grader, da jeg begyndte i Melbourne, så kold camping var det! Det var en fremragende tur med masser af natur og gode muligheder for vandreture, cykling og surfing.